

Een dwaalgast onderweg

Jack Folkers is een actief lid van de VWU en, zoals hij zelf zegt: "*natuurlijkehebbber in hart en nieren, fotograaf, schilder, tekenaar en beeldhouwer, schrijver, soms niets, soms alles en nu ... onbezoldigd reiziger*". In september 2005 heeft hij huis en haard verlaten voor een reis rond de wereld. Op zijn website is de reis te volgen: www.dwaalgast.nl. *Deze keer heeft Jack speciaal voor de Kruisbek een bijdrage geschreven.*

Een knipoog van de Condor

De weg van Arequipa naar Cabanaconde is voor een deel geasfalteerd maar het grootste deel is onverhard. De bus hobbelt, stofwolken drijven binnen en hoesten en niesbuien zijn het gevolg. Maar het is de moeite waard. Het uitzicht is fantastisch, het landschap ruig en kaal maar onvoorstelbaar mooi. In de verte torent de

Colca Canyon - Jack Folkers

vulkaan El Misti hoog boven de andere bergen uit. Net voor het hoogste punt van de weg (4825 m) zijn er wat meertjes en moerassen. Ik zie Puna-ibissen, de koppeltjes zwart-witte Andesganzen vallen goed op. Vele eenden en koeten op de plasjes. De bus stopt helaas niet. Wat zou ik hier graag even willen vogelen. Maar het doel van deze trip ligt hoger, figuurlijk gezien dan. Ik ben op weg naar de Colca Canyon.

Deze canyon is tweemaal zo diep als de Grand Canyon en daarmee bijna de diepste van de wereld. En... er zitten condors (Andescondors), 's werelds grootste roofvogels. Een gewicht van 12 kg en een spanwijdte van ruim 3 meter. Een vogel dus waar onze vliegende deuren (zeearenden) bij in het niet vallen. De beste plek om condors te zien, de Cruz del Condors, ligt een kilometer of tien van het plaatsje Cabanaconde vandaan. Vroeg in de ochtend maak je de beste kans om de vogels uit de kloof omhoog te zien thermieken.

In Cabanaconde is een hotel gauw gevonden. Het plaatsje is niet meer dan een boerengehuchtje met uit rotsblokken en gedroogde kleiblokken opgetrokken huisjes. Een grijsbruin en enigszins kil aandoende bebouwing. Zo kleurloos de huizen zijn, zo kleurrijk zijn de mensen. De vrouwen dragen de kleurrijkste kleding die ik tot nog toe heb gezien. Geborduurde lange rokken en jasjes en al even bontgekleurde hoeden. Wat een contrast! Als de zon achter de Bergen verdwijnt, koelt het snel af. Ik eet wat en ga vroeg naar bed want ik wil de volgende ochtend op tijd opstaan. De wekker zet ik op half zes.

Andescondor - Jack Folkers

Maar zo lang hoef ik niet te wachten. Een haan begint zo rond een uur of twee te kukelen en activeert daarmee de rest van de niet onaanzienlijke Cabacondese hanenbevolking. Om vier uur is het "balk-tijd". De eerste ezel begint pal naast mijn slaapkamer en net als bij de hanen krijgt "mijn" ezel bijval van tientallen medebalkers. Het dorpje hadden ze beter CaBalkenconde kunnen noemen. Als om een uur of vijf de varkens en kalkoenen hun geknor en aria's inzetten ga ik mijn bed maar uit. In ieder geval op tijd. Hoewel men mij gisteravond vertelde dat ik beter de bus van acht uur kan nemen omdat die van zeven uur erg vol is, ben ik eigenwijs en sta al om half zeven bij het centrale plein. De bus is inderdaad vol.

Stikvol. Ik kan er nog net bij. Na een halfuur ademnood “plop” ik haast als een champagnekurk uit de bus. Lucht!

Condors op ooghoogte

Het uitkijkpunt bestaat uit verschillende platforms. In Arequipa is mij door een Nederlands stel geadviseerd niet het hoogste te nemen. Zij hadden het lageregelegen punt genomen en daar waren de condors vlakbij gevlogen.

Als ik daar aankom, is het nog niet zo druk maar al snel stoppen meerdere minibusjes en autobussen vol met condor-toeristen. Amerikaans geknauw dat de Californische condor veel zeldzamer is, Canadezen die beweren dat hun “bald eagle” veel mooier is en veel Fransen en Belgen. Opeens een kreet “condor”. Er wordt naar boven gewezen. Een “black-chested buzzard-eagle” (grijze arendbuizerd) vliegt over ons heen maar het merendeel van het publiek denkt dat het een condor is. De camera’s klikken, filmcamera’s worden gestart. Ik hoor een Amerikaan zeggen: “it’s much smaller then our condor”. Sukkel, denk ik en ga op zoek naar een echte condor.

Grijze arendbuizerd - Jack Folkers

Volgens ingewijden komen ze altijd tussen half acht en acht uur. En het is al kwart over!! De eerste groepen vertrekken al weer. Ik blijf! En het wachten wordt beloond. Als ik over de rotswanden ver beneden me speur, zie ik er een grote zwarte schaduw overheen glijden. Maar waar is de vogel? En dan zie ik hem. Erg veraf

maar onmiskenbaar. Zwart met een witte kraag, deels witte bovenzvleugels en... groot: een Andescondor. "Condor", roep ik, maar ik ben de enige die hem ziet. Je hoort de mensen denken: "hij heeft het zich vast verbeeld". Even later wordt hun twijfel weggenomen en mijn eer gered want er verschijnt een condor veel dichterbij, een juveniel ditmaal. Op thermiek komt hij op ooghoogte en vliegt op nog geen tien meter voorbij. Mijn camera ratelt als een machinegeweer. Als daar geen mooi plaatje bijzit?! In de volgende 20 minuten beleeft de condor-show zijn hoogtepunt. Maar liefst vijf condors, twee adulten en drie juvenielen, laten zich van alle kanten goed zien. Als slotstuk komt een juveniel nog eens rakelings langsscheren en terwijl ik foto's neem, blijft hij recht in de camera kijken, alsof hij zich bewust is van het feit dat hij wordt gefotografeerd. Eigenlijk is hij te dichtbij want ik krijg de vogel maar half in beeld.

Om negen uur is het over. Ik vogel nog wat rond, maar ga daarna terug naar het dorpje. Als ik in mijn hotel de foto's op een scherm bekijk, valt mij op dat op een foto de condor een oog dicht heeft. De laatste vogel die mij recht aankeek knipoogde naar me!

Andescondor - Jack Folkers

Ik hou verschillende vogellijsten bij. Naast mijn totaalijst heb ik een jaarlijst, een tuinlijst, een raaklijst en zelfs een zeiklijst (lijst van waargenomen vogels als je staat te plassen). Nu kan ik ook een knipooglijst beginnen. De condor is nummer 1 op deze lijst en ik hoop dat er nog veel vogels extra op komen.